

17 Σεπτεμβρίου, 1996

(ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος)

KALLICE HOLDING CO. LTD.,

Ενάγοντες,

v.

MTR METALS (OVERSEAS) LTD. (AP. 2),

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 40/93)

Συμβάσεις — Άκυρη σύμβαση — Παραχώρηση εγγυητικής από ναυλωτές πλοίου προς τους πλοιοκτήτες για τις συνέπειες έκδοσης καθαρής φορτωτικής με σκοπό την εξαπάτηση των παραληπτών του φορτίου και τρίτων ως προς την ποιότητά του — Κρίθηκε άκυρη, αξιώσεις των πλοιοκτητών δυνάμει της εγγυητικής απορρίφθηκαν. 5

Οι ενάγοντες ναύλωσαν στους εναγομένους το πλοίο τους "PYLOS" για τη μεταφορά σιδήρου από την Ουκρανία στην Άπω Ανατολή στο Χογκ-Κογκ και στην Κίνα. Κατά την παραλαβή του φορτίου από το λιμάνι Ust - Dunayst διαπιστώθηκε ότι ο σίδηρος ήταν σκουριασμένος και οι ενάγοντες αρνήθηκαν να υπογράψουν καθαρή φορτωτική. Τελικά, υπέγραψαν αφού οι εναγομένοι ανέλαβαν να τους αποζημιώσουν για τις συνέπειες της έκδοσής της, παραχωρώντας εγγυητική (indemnity), παραποιώντας προφανώς την πραγματικότητα ως προς την κατάσταση του φορτίου. 15

Οι παραλήπτες του φορτίου ήγειραν αγωγή για αποζημιώσεις εναντίον του πλοίου και/ή κληροδοτών/ναυλωτών του για παράβαση συμφωνίας και/ή ψευδείς παραστάσεις και/ή παραβίαση των καθηκόντων τους ως φυλάκων του φορτίου επ' αμοιβή και/ή αμέλεια σε σχέση με τη φόρτωση και μεταφορά των εμπορευμάτων και για την έκδοση της φορτωτικής. 20

Η αγωγή συμβιβάστηκε, αλλά οι ενάγοντες επικαλούμενοι την εγγυητική - συμφωνία για αποζημίωσή τους για ζημιά και απώλεια ως εκ της έκδοσης της καθαρής φορτωτικής, ήγειραν αξιώσεις εναντίον των ναυλωτών, για δικηγορικά έξοδα, έξοδα διακίνησης, έξοδα επι- 25

θεωρητών και για πρόσθετες δαπάνες ελλιμενισμού και πρακτόρευσης του πλοίου.

Αποφασίστηκε ότι:

5

(1) Η εγγυητική ήταν διαβρωμένη από το στοιχείο του δόλου και συνεπώς παράνομη αφού απέβλεπε στην εξαπάτηση των παραληπτών και τρίτων ως προς την κατάσταση του παραληφθέντος φορτίου σιδήρου.

10

(2) Η απαίτηση των εναγόντων ήταν θεμελιωμένη στην εγγυητική η οποία ήταν παράνομη και κατ' επέκταση συνιστούσε ανυπόστατη συμφωνία από την οποία δεν μπορούσαν να αντλήσουν δικαιώματα.

15

Η αγωγή απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Brown, etc. Ltd v. Percy Dalton Ltd [1957] 2 All E.R. 844,

Holman v. Johnson [1775] 1 Cowp. 341.

Αγωγή Ναυτοδικείου.

25

Αγωγή Ναυτοδικείου, με την οποία οι ενάγοντες διεκδικούν αποζημιώσεις εναντίον του πλοίου για παράβαση συμφωνίας και/ή ψευδείς παραστάσεις και/ή παράβαση καθήκοντος και/ή αμέλεια σε σχέση με τη φόρτωση και μεταφορά εμπορευμάτων και για την έκδοση φορτωτικής, που αποσκοπούσε στην καταδολίευση τρίτων.

30

Αιμ. Λεμονάρης, για τους Ενάγοντες.

35

Α. Χαβιαράς, για τους Εναγομένους.

Cur. adv. vult.

40

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι ενάγοντες, λιβεριανή εταιρεία, είναι ιδιοκτήτες του πλοίου "PYLOS", (το "πλοίο"). Βάσει Ναυλοσυμφώνου, που υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 18 Ιανουαρίου, 1993, (Τεκμ. 2), οι ενάγοντες ναύλωσαν στους εναγόμενους, κυπριακή εταιρεία, το πλοίο, για τους σκοπούς που καθορίζονται στη συμφωνία. Η ναύλωση προνοούσε τη

μεταφορά σιδήρου από την Ουκρανία στην Άπω Ανατολή, στο Χόγκοκ και στην Κίνα.

Προς εκτέλεση του Ναυλοσυμφώνου (μετά από οδηγίες των ναυλωτών), το πλοίο προσέγγισε το λιμάνι Ust-Dunaysk για την παραλαβή φορτίου σιδήρου. Το φορτίο που παραλήφθηκε ήταν ελαττωματικό. Ο σίδηρος ήταν σκουριασμένος. Για το λόγο αυτό, οι ενάγοντες αρνήθηκαν να υπογράψουν καθαρή φορτωτική (clean bill of lading). Οι ενστάσεις τους άρθηκαν, όταν οι εναγόμενοι ανέλαβαν να τους αποζημιώσουν για τις συνέπειες που θα αντιμετώπιζαν από την έκδοση καθαρής φορτωτικής, όπως και έπραξαν, με τη χορήγηση Εγγυητικής (Indemnity) - (Τεκμ. 7). Έτσι, παραποιώντας την πραγματικότητα ως προς την κατάσταση του φορτίου, εξέδωσαν καθαρή φορτωτική.

Η καθαρή φορτωτική παρείχε ευεργετήματα στους ναυλωτές, τα οποία άλλως θα εστερούντο, το σημαντικότερο των οποίων ήταν η δημιουργία των προϋποθέσεων για την είσπραξη της πιστωτικής επιστολής. Από την είσπραξή της, θα καθίστατο ευχερής, όπως προκύπτει από τη μαρτυρία του κ. Ηλιόπουλου, διευθυντή/συμβούλου των εναγόντων, και η καταβολή του ναύλου προς τους ιδιοκτήτες του πλοίου.

Η Εγγυητική παρείχε εξασφάλιση έναντι κάθε μορφής ζημιάς απώλειας ή δαπάνης την οποία θα υφίσταντο οι ενάγοντες ως αποτέλεσμα της έκδοσης καθαρής φορτωτικής, περιλαμβανομένων και των δικηγορικών εξόδων, τα οποία θα καταβάλλονταν για την υπεράσπιση αγωγών εναντίον των πλοιοκτητών.

Ο ισχυρισμός του κ. Ηλιόπουλου - ότι οι ναυλωτές παρέστησαν στους ενάγοντες ότι οι παραλήπτες ήταν σύμφωνοι με την παραποίηση της αλήθειας στη φορτωτική και ότι το γεγονός αυτό θα επιστοποιείτο και γραπτώς - δε γίνεται δεκτός. Η έκδοση της καθαρής φορτωτικής απέβλεπε κυρίως στο να εξασφαλίσει τους πλοιοκτήτες έναντι απαιτήσεων των αγοραστών του φορτίου (παραληπτών) και τίποτε δεν υπάρχει στο κείμενό της, το οποίο να υποδηλώνει γνώση των παραληπτών ως προς το ανυπόστατο της βεβαίωσης ότι το παραληφθέν εμπόρευμα ήταν σε καλή κατάσταση.

Μετά την υπογραφή της καθαρής φορτωτικής, το πλοίο απέπλευσε από το λιμάνι Ust-Dunaysk και κατευθύνθηκε προς το λιμάνι του προορισμού του. Κατέπλευσε στο λιμάνι του Χόγκοκ στις 28 Μαρτίου, 1993, και ελλιμενίστηκε την ίδια ημέρα. Την

επαύριο, στις 29 Μαρτίου, 1993, δόθηκε Ειδοποίηση Ετοιμότητας του πλοίου για την εκφόρτωσή του. Η ειδοποίηση είναι το καθιερωμένο μέσο για τη γνωστοποίηση της ετοιμότητας του πλοίου, αφενός, και την ενεργοποίηση του χρόνου για την εκφόρτωση του εμπορεύματος από τους ναυλωτές (lay time), αφετέρου.

Το Ναυλοσύμφωνο πρόβλεπε την καταβολή \$6.800,00 (Η.Π.) την ημέρα, ή ανάλογο ποσό για μέρος της ημέρας, ως αποζημίωση για την αδράνεια του πλοίου (σταλίες, demurrages). Ο χρόνος εκφόρτωσης δεν καθορίζεται στο Ναυλοσύμφωνο, οπότε αφήνεται, σύμφωνα με τις αρχές του Ναυτικού Δικαίου, εύλογος χρόνος για τη διενέργεια της εκφόρτωσης.

Παρά την ειδοποίηση, η εκφόρτωση δεν άρχισε. Ανέβηκαν στο πλοίο αντιπρόσωποι των παραληπτών, οι οποίοι επιθεώρησαν το φορτίο, προς διαπίστωση της κατάστασής του. Το φορτίο επιθεωρήθηκε και από αντιπροσώπους του P. & I. Club του πλοίου και από Επιθεωρητή των φορτωτών. Η επιθεώρηση του φορτίου συμπληρώθηκε στις 30 Μαρτίου, 1993.

Την επαύριο, 31 Μαρτίου, 1993, οι παραλήπτες του φορτίου ήγειραν αγωγή για αποζημιώσεις εναντίον του πλοίου και/ή κληροδοτών/ναυλωτών του πλοίου, για την παράβαση της συμφωνίας μεταφοράς των εμπορευμάτων, και/ή ψευδείς παραστάσεις, και/ή παραβίαση των καθηκόντων τους ως φυλάκων του φορτίου επί αμοιβή (bailees for reward), και/ή αμέλεια σε σχέση με τη φόρτωση και μεταφορά των εμπορευμάτων και για την έκδοση της φορτωτικής - (βλ. Τεκμ. 4). Την ίδια ημέρα διατάχθηκε, μετά από αίτηση των εναγόντων (παραληπτών), η σύλληψη του πλοίου - (βλ. Τεκμ. 5). Η σύλληψη κατέστησε την εκφόρτωση αδύνατη. Ούτε λήφθηκαν μέτρα για να καταστεί δυνατή η εκφόρτωση ενώ το πλοίο τελούσε υπό σύλληψη, σύμφωνα με τους όρους της οπισθογράφησης του διατάγματος σύλληψης. Αντί οποιασδήποτε άλλης ενέργειας, ακολούθησαν διαπραγματεύσεις μεταξύ των ιδιοκτητών του φορτίου και των πλοιοκτητών, στις οποίες μετείχαν, όπως προκύπτει από τη μαρτυρία, άμεσα ή έμμεσα και οι ναυλωτές. Οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν σε συνολική διευθέτηση της αγωγής στις 15 Απριλίου, 1993 - (βλ. Τεκμ. 13 και 14) - μετά την επίτευξη της οποίας τερματίστηκε η σύλληψη και επετράπη η εκφόρτωση.

Βάσει της επιτευχθείσας συμφωνίας, οι ενάγοντες ανέλαβαν να καταβάλουν τα δικηγορικά έξοδα των ιδιοκτητών του φορτίου, ανερχόμενα σε \$15.000,00 (Η.Π.) και να συνεισφέρουν μέχρι \$2.000,00 (Η.Π.) για τα έξοδα εκφόρτωσης του πλοίου. Επίσης,

συμφώνησαν όπως ο χρόνος για την εκφόρτωση θεωρηθεί ότι αρχίζει στις 14 Απριλίου, 1993, και όχι νωρίτερα και όπως εγκαταλείψουν κάθε απαίτηση για σταλίες έναντι των ναυλωτών πριν την ημερομηνία εκείνη, καθώς και κάθε αξίωση εναντίον των ιδιοκτητών του φορτίου για τη σύλληψη του πλοίου.

5

Σε αντάλλαγμα, οι ιδιοκτήτες του φορτίου απάλλαξαν τους ενάγοντες από κάθε απαίτηση για απώλεια ή ζημιά στο φορτίο αφορώσα στην κατάσταση του πριν ή μετά τη φόρτωση.

10

Μετά την εξέλιξη αυτή, άρθηκαν τα εμπόδια για την εκφόρτωση του πλοίου, η οποία άρχισε στις 15 και συμπληρώθηκε στις 17 Απριλίου, 1993. Το διάστημα των δύο, περίπου, ημερών ήταν, όπως προκύπτει, ο χρόνος που ήταν αναγκαίος για την εκφόρτωση.

15

Τα γεγονότα στα οποία αναφερόμεθα προκύπτουν από τη γραπτή και την προφορική μαρτυρία η οποία έχει προσαχθεί, στην έκταση που γίνεται αποδεκτή.

20

Επικαλούμενοι την Εγγυητική - (Τεκμ. 7), τη συμφωνία για την αποζημίωση των εναγόντων για ζημιά και απώλεια που θα υφίσταντο λόγω της έκδοσης της καθαρής φορτωτικής, οι ενάγοντες, με την αγωγή, εγείρουν τις ακόλουθες αξιώσεις εναντίον των εναγομένων:-

25

(α) \$17.000,00 (Η.Π.) δικηγορικά έξοδα και συνεισφορά για τα έξοδα εκφόρτωσης, τα οποία κατέβαλαν οι ενάγοντες στους ιδιοκτήτες του φορτίου, βάσει της συμφωνίας της 15ης Απριλίου, 1993.

30

(β) \$17.750,00 (Η.Π.) δικηγορικά έξοδα, τα οποία οι ενάγοντες κατέβαλαν στους δικηγόρους τους για την υπεράσπιση της αγωγής και έξοδα συναφή προς αυτή.

35

(γ) \$25.000,00 (Η.Π.) έξοδα μετάβασης, παραμονής και επιστροφής του κ. Αθανασίου, του Αρχιπλοίαρχου της Ναυτιλιακής Εταιρείας Seacor Maritime, των διαχειριστών του πλοίου.

40

(δ) \$16.000,00 (Η.Π.) έξοδα επιθεωρητών. και

(ε) \$7.500,00 (Η.Π.) πρόσθετα έξοδα για τον ελλιμενισμό καιπρακτόρευση του πλοίου.

Το δεύτερο σκέλος της Απαιτήσης αφορά την αποζημίωση για την αδράνεια του πλοίου μεταξύ 28 Μαρτίου, 1993, και 15 Απριλίου, 1993. Στο σώμα της αγωγής το δικαίωμα για αποζημίωση θεμελιώνεται, σωρευτικά και διεξευκτικά, τόσο στην Εγγυητική όσο και στο Ναυλοσύμφωνο. Στον προσδιορισμό της θεραπείας, η
5 απαίτηση συναρτάται αποκλειστικά με την Εγγυητική. Η θέση αυτή υποδηλώνει, ενδεχομένως, αναγνώριση του γεγονότος ότι θα ήταν αδύνατη η διεκδίκηση σταλιών βάσει του Ναυλοσυμφώνου για όσο χρόνο το πλοίο τελούσε υπό σύλληψη και δεν ήταν διαθέσιμο για εκφόρτωση - (βλ. Scrutton on Charterparties, Eighteenth Edition, σελ. 316, 318, 323). Στην τελική του αγόρευση ο κ. Χαβιαράς εισηγήθηκε ότι η Εγγυητική (Τεκμ. 7) δεν καλύπτει ζημιά που πηγάζει από την αδράνεια του πλοίου στο λιμάνι εκφόρτωσης, θέση με την οποία συμφώνησε και ο κ. Λεμονάρης στη δική του αγόρευση. Διατηρώ επιφυλάξεις για την ορθότητα της θέσης αυτής. Το κείμενο της παρ. 1 της Εγγυητικής, όπως ρητά προβλέπει, επεκτείνεται σε κάθε μορφή απώλειας ή ζημιάς η οποία ήθελε προκύψει ως αποτέλεσμα της έκδοσης καθαρής φορτωτικής. Δε θα επεκταθώ σε περαιτέρω εξέταση του θέματος, ενόψει των διαπιστώσεων στις οποίες έχω αχθεί για τη νομική ισχύ της συμφωνίας. Σημειώνεται ότι στην τελική του αγόρευση ο κ. Λεμονάρης διευκρίνισε ότι το Ναυλοσύμφωνο δεν εγκαταλείπεται, αλλά, αντίθετα, αποτελεί τη βάση στην οποία εδράζεται η απαίτηση για σταλίες.

25 Η θεμελίωση της απαίτησης στην Εγγυητική (Τεκμ. 7) υποδηλώνει αναγνώριση ότι η ζημιά και η απώλεια που υπέστησαν οι ενάγοντες ήταν απόρροια της έκδοσης της καθαρής φορτωτικής. Για το λόγο αυτό, επικαλούνται τη συμφωνία με τους εναγόμενους προς αποζημίωσή τους.
30

Οι εναγόμενοι στην Απάντησή τους προβάλλουν δύο υπεραπίσεις:-

35 (α) Την ύπαρξη κωλύματος στις διεκδικήσεις των εναγόντων, λόγω της συμφωνίας με τους ιδιοκτήτες του φορτίου της 15ης Απριλίου, 1993 - (Τεκμ. 13 και 14). και

40 (β) Το παράνομο της Εγγυητικής - (Τεκμ. 7) - το οποίο αποκλείει την εκπόρευση δικαιωμάτων από τη συμφωνία.

Η πρώτη υπεράσπιση στερείται υπόβαθρου. Κατ' αρχήν, δεν προβάλλεται οποιοσδήποτε ισχυρισμός, ούτε υπάρχει μαρτυρία που να υποστηρίζει ότι το περιεχόμενο της συμφωνίας αποτέλεσε

το αντικείμενο παραστάσεων των εναγόντων προς τους εναγόμενους, ως αποτέλεσμα των οποίων οι τελευταίοι μετέβαλαν τη θέση τους σε βαθμό που να είναι άδικο να ζητηθεί από αυτούς να επιστρέψουν στην προγενέστερή τους θέση. Ελλείπουν ολοσχερώς οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της υπεράσπισης του εξ υποσχέσεως κωλύματος (promissory estoppel). 5

Κατά δεύτερο λόγο, οι εναγόμενοι δεν ήταν μέρη της συμφωνίας και δεν μπορεί να αντλήσουν οποιαδήποτε δικαιώματα από αυτή. Ελλείπει ο νομικός δεσμός (privity of contract) - (βλ. *Chitty on Contract, Twenty-Seventh Edition, Vol. I, Chapter 18*). 10

Δεν εξετάζεται στην προκείμενη περίπτωση και δεν αποτελεί επίδικο θέμα της αγωγής η παρέκκλιση των εναγόντων από τις συμβατικές τους υποχρεώσεις προς τους παραλήπτες του φορτίου, με την προβολή των διεκδικήσεών τους έναντι των εναγομένων, κατά παράβαση της συμφωνίας τους - (Τεκμ. 13 και 14). Ούτε εξετάζονται τα δικαιώματα των τρίτων (παραληπτών) σε σχέση με την εφαρμογή εκείνης της συμφωνίας. 15

Η δεύτερη υπεράσπιση βασίζεται στην αρχή του δικαίου - ότι ο μέτοχος σε παράνομη συμφωνία δεν αφέεται αγώγιμο δικαίωμα από αυτή. Η σχετική αρχή του Δικαίου των Συμβάσεων είναι γνωστή στη λατινική της διατύπωση "ex turpi causa non oritur actio". (Σχετικό είναι και το αξίωμα "ex dolo malo non oritur actio".) 20 25

Το Δίκαιο των Συμβάσεων καθιστά παράνομες συμφωνίες, το αντάλλαγμα για τη συνομολόγηση των οποίων ή οι σκοποί τους είναι παράνομοι - (βλ. Άρθρο 24 του ΚΕΦ. 149). Πότε το αντάλλαγμα ή οι σκοποί της συμφωνίας είναι παράνομοι προσδιορίζεται στο Άρθρο 23 του ΚΕΦ. 149. Μεταξύ άλλων, συμφωνία είναι παράνομη, εφόσο θεμελιώνεται σε δόλο (fraud), με την έννοια που ο όρος αυτός ενέχει στο ΚΕΦ. 149 (Άρθρο 17). Επίσης, η συμφωνία είναι παράνομη, οποτεδήποτε συνεπάγεται ζημιά σε τρίτο ή στην περιουσία του ή αντίκειται στη δημόσια πολιτική. 30 35

Η παροχή της Εγγυητικής (Τεκμ. 7) ήταν διαβρωμένη από το στοιχείο του δόλου. Απέβλεπε στην εξαπάτηση των παραληπτών και τρίτων ως προς την κατάσταση του παραληφθέντος φορτίου (σιδήρου). 40

Στην *Brown etc. Ltd. v. Percy Dalton Ltd.* [1957] 2 All E.R. 844, την οποία επικαλέστηκαν οι εναγόμενοι, αποφασίστηκε (απόφαση πλειοψηφίας) ότι οι πλειοκτῆτες, κάτω από παρόμοιες συν-

5 θήκες, δεν μπορούσαν να επικαλεστούν την εγγυητική για τη ζημιά την οποία υπέστησαν, λόγω της ψευδούς έκδοσης καθαρής φορτωτικής. Στην απόφαση αυτή κατέληξαν, παρά την ύπαρξη μαρτυρίας, σ' εκείνη την υπόθεση, ότι η έκδοση καθαρής φορτωτικής είναι συνήθης ναυτιλιακή πρακτική. Το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση του Morris, L.J., αποκαλύπτει τους λόγους και κατοπτρίζει τις συνέπειες συμφωνίας αυτής της κατηγορίας:- (σελ. 855)

10 "In my judgment, all the elements were present which made the consideration illegal and the contract unenforceable. Those elements were (a) the making of a representation of fact, (b) which was false, (c) which was known to be false, (d) with intent that it should be acted on. If the consideration for the promise was the making of such a representation, then the unlawful
15 consideration made the contract unenforceable whether or not damage resulted to someone who acted on the representation and, therefore, had a cause of action. Apart, however, from this, there was damage in the present case."

20 Στην ίδια απόφαση γίνεται αναφορά στη σπουδαιότητα της φορτωτικής, ως εγγράφου υποκειμένου σε διαπραγμάτευση, τη σημασία της για το εμπόριο και την πίστη στην οποία πρέπει να βασίζονται οι συναλλαγές - (βλ., επίσης, Shipping Law (Second Edition), Robert Grime, σελ. 122-126).

25 Στη *Holman v. Johnson* (1775) 1 Cowp. 341, ο Lord Mansfield, C.J., διαπιστώνει ότι είναι πάντα κακόηχη η προβολή της παρανομίας της συμφωνίας εκ μέρους του εναγόμενου που μετείχε σ' αυτή, ως εμπόδιο για τις διεκδικήσεις του αντισυμβαλλόμενου. Εξηγεί, όμως, ότι η ένσταση γίνεται δεκτή, όχι χάριν των δικών του
30 συμφερόντων, αλλά χάριν του ευρύτερου συμφέροντος.

35 Η αρχή την οποία ενσωματώνει η *Brown* έχει βαθιές ρίζες στο δίκαιο, ενσωματώνεται στο Κυπριακό Δίκαιο των Συμβάσεων και αποβλέπει μακροχρόνια στην προάσπιση των αξιών της δικαιοσύνης. Αποκλείεται η γένεση δικαιώματος από παράνομη συμφωνία.

40 Και στην προκειμένη περίπτωση, η Εγγυητική (Τεκμ. 7), στην οποία θεμελιώνεται η Απαιτήση, συνιστούσε παράνομη συμφωνία. Αποτελούσε το αντάλλαγμα για τη δόλια έκδοση καθαρής φορτωτικής, η οποία απέβλεπε στην εξαπάτηση, ως προς την ποιότητα των εμπορευμάτων που αντιπροσώπευε, τόσο των παραληπτών όσο και τρίτων οι οποίοι θα την αποδέχονταν, δίνοντας πίστη στην αλήθεια του περιεχομένου της.

Όπως στην *Brown*, έτσι και σ' αυτή την υπόθεση η απαίτηση των εναγόντων θεμελιώνεται σε παράνομη και, κατ' επέκταση, ανυπόστατη συμφωνία, από την οποία δεν μπορεί ν' αντλήσουν δικαιώματα. Το Ναυλοσύμφωνο, εξάλλου, δεν παρέχει έρεισμα για τις διεκδικήσεις των εναγόντων για σταλίες, εφόσο το πλοίο μετά τη σύλληψή του δεν ήταν διαθέσιμο για εκφόρτωση. 5

Η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα. 10